

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010542
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419010542.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 2.12.2020, v trestnej veci proti obž. V. P., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný V. P., nar. X.X.XXXX v D. nad S., trvale bytom D. nad S., B. XXXX/XX, t.č. bytom K., uznáva sa za vinného, ž e

dňa 18.5.2019 v čase okolo 8,00 hod. na Ulici B. XXX/XXX v D. nad S., fyzicky napadol F. A., nar. XX.X.XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcom slovnom nedorozumení do neho hodil 3 kamene, s ktorými ho trafil raz do nohy a raz do hlavy, čím mu spôsobil zranenia - impresívnu zlomeninu lebky vpravo, pomliaždenie mäkkých prikrývok s tržnou ranou hlavy, otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie ľavého stehna, ktoré si podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a virtuálnu dobu práceneschopnosti 8 týždňov,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe,
- na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona v spojitosti s § 41 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie, a to ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenému F.i A., nar. XX.X.XXXX v S. nad S., trvale bytom D. nad S., B. XXX/XXX, vo výške

2.480,40 eur a poškodenému Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36284831, škodu vo výške 3.877,06 eur.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podal dňa 8.10.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2Pv 172/19/6613 zo dňa 8.10.2019 na obv. V. P., nar. X.X.XXXX v D. nad S., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad S. vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného V. P.; výsluchom svedka poškodeného F. A. a svedkyne C. M.; výsluchom súdneho znalca V. Q. K.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov Z. A., V. T. T. a V. W., podľa § 263 ods. 1 Tr. por., so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním znaleckých posudkov - znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia V. Q. K. pod č. 22/2019 a znalca z odvetvia psychiatrie V. V. B. pod č. 45/2019, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný V. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku uviedol, že nechce urobiť žiadne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Vypovedal, že to bolo v piatok, kedy sa chcel zastaviť v prvom baráku, kde akurát býva ten A., že sa zastaví a poprosí kamaráta, či by mu nepomohol s nejakým stravným lístkom alebo eurom na nejaké rožky alebo také niečo. On je bezdomovec. A A. do toho začal, aby nešiel dovnútra a začal tento, ako starí ľudia, aby nevyzváňal, aby išiel preč. On mu proste povedal, že nič nerobí, zvoní iba kamarátovi a nejde dovnútra. Len zazvonil, ale sa mu ozval nejaký ženský hlas, asi jeho mama. A hneď to aj zložila, tak viac nezvonil. Išiel hore ku tomu svojmu kamošovi, či nie je doma, do toho stredného baráku, ale začal sa mu motykou vyhrážať, lebo tam okopával svoju záhradku. A už bolo pri tom, že sa zahnal tou motykou asi tri razy. On sa zľakol, išiel a zobral si skalú a išiel za auto, aby ho s tou motykou netrafil. Myslel si, že tú motyku hodí po ňom alebo čo. Pošk. bol rozčúlený, bolo mu to aj na tvári vidno. Nevie z čoho. To, že poškodeného trafil do hlavy nie je pravda. Hodil ten kameň, ale ho netrafil. Tam to ani nikto nevidel, lebo sa pozeral aj na balkón. Tak nevie aký svedkovia môžu byť. Túto starú tam ani nevidel, nevie ako sa volá. A potom išiel školákom hore. K tomu incidentu došlo pri jeho baráku, lebo keď ide k tomu kamošovi, to sú posledné tri domy výškové, tak musí ísť cez jeho dvere vchodové. A on tam má záhradku a tam to okopával. Skalú si zobral jednu. So skalou sa len zahnal a zahodil ju preč, dozadu ako sú ihličnaté stromy. Teda skalú nehodil smerom k poškodenému, ale na úplne iný smer, za seba. Skala poškodeného nezasiahla. Že tam spal, to je pravda, to si prizná, že sa to stalo. A ešte, keď sa to stalo, tak ho pošk. búchal palicou, tou motykou po píšťalách. To je napadnutie a ako to bolí, keď vás niekto po píšťale udrie. K tomu, že tam načúral, to povedal a ako mu doniesol vedro, tak to spravil, utrel si to po sebe a išiel preč. Na otázku či ho poškodený s motykou aj kontaktoval, odpovedal, že nie, sa len zahnal, lebo on tam bol za autom a možno sa bál, že trafí okno alebo čo. Netrafil ho motykou, proste sa zahnal. Vtedy ani nevie či nechcel, proste ho chcel možno postrašiť. Tou motykou ho poškodený udrel, keď spal. Spal v jeho vchode. Pošk. je domovník a býva hore na poschodí. To sa stalo ešte pred týmto skutkom, ten istý deň. Kameň si zobral pri chodníku. V ruke mal len jeden kameň. Po tomto incidente išiel do mesta cez školák, je tam IV. Základná škola. Lekárske vyšetrenie nevyhľadal, nebolo mu treba, nemal prečo. On bol vtedy za kamarátom, ktorý sa volá KL.. Tento mu zvykol pomôcť, keď sa stretli aj na ulici. Býva v tom dome, kde aj poškodený. Začalo to potýčkou slovnou, že prečo vyzváňa, načo tam chodí. To starí ľudia sú takí väčšina. Poškodený si tam okopával záhradku a pozeral sa na neho, lebo bol otvorený vchod, či nevlezie náhodou dnu. Na otázku, či vie vysvetliť ako mohol poškodený utrpieť nejaké zranenia na nohe, na hlave, odpovedal, že nevie. Možno spadol, šmykol sa na tej záhradke, spadol na kameň alebo čo. Hocičo sa môže stať, nikdy neviete a ešte keď tam máte skalku. Nevidel poškodeného spadnúť, ale môže sa stať. On poškodenému žiadne zranenia nespôsobil. Čo vypovedal na polícii si nepamätá. Berie silné lieky, má výpadky.

Svedok poškodený F. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ráno 18. mája ako každý deň vyšiel pred barák, kde pozametal a potom vošiel do baráku s tým, že si nechal dvere jedny krídlové otvorené, keď niečo ešte bude potrebovať, aby nepotreboval kľúč. Keď zametal, tak na ulici nebol nikto. Vošiel

do baráku, metlu a lopatu odložil a zobral si motyčku, že ide si v záhradke robiť poriadok. To bolo asi 30 sekúnd ako si zobral tú motyku. Ako vychádzal cez dvere, tak dotyčný bol na zvoncoch. Zostal prekvapený, asi aj on. Vedel o koho ide. Jeho dotyčný nezaujímal. Zaujímalo ho to, ku komu zvoní a s kým komunikuje, lebo zistil, že on bol na tých zvoncoch tak zavesený a mal dojem, že s voľakým komunikuje. Robil si v tej záhradke a sem tam sa pozrel. Zaujímalo ho s kým komunikuje a kto vyjde von, tak bude vedieť kto ho púšťa do baráku. Toto mohlo byť aj viac ako 5 minút, čo bol na tých zvoncoch zavesený. On si robil v záhradke a zaujala ho robota. Keď sa zodvihol, dotyčný už pri tých zvoncoch nebol. Tento prešiel popri baráku a tam je skalka. Ako sa zodvihol a nevidel ho pri tých zvoncoch, tak periférne videl ako sa z ľavej strany ku nemu blížil. V jednej ruke mal naskladané skaly. To boli možno skaly tak dvojdecového rozmeru a jednu mal v ruke. On ako sa zodvihol, tak dotyčný pristupoval ku nemu a povedal : „Toto máš za to“. Rozbehol sa na neho a s tými skalami zaútočil. Prvú ranu dostal do nohy, čo ho tak paralyzovalo a ostal v šoku. Stihol sa vyhnúť ďalšej, ale žiaľ tretiu už dostal do hlavy. Ostal pri vedomí, striekala mu krv. On vlastne s tým ako tie skaly po ňom hádzal sa priblížil k nemu tak, že ten priestor medzi nimi bol doslova kontaktný s tým, že si vtedy uvedomil, že mu ide o život, že ho chce zlikvidovať. Tak v tom šoku si uvedomil, že má tú motyku a tak proti nemu vyštartoval s tým, že sa musí brániť. On sa s tou motykou aj zahnal, ale obž. sa rozbehol preč od neho. On ešte kúsok akože za ním a obž. zastal medzi barákmi v takom priestore a tam mal nejaké gestikulácie. On sa vlastne musel ratovať. V tom čase už išiel nejaký pán, ktorý zavolať a prišla polícia, záchranka. Povedal, že bol napadnutý a odviezli ho do nemocnice s tým, že tí záchranári sa pýtali na opis dotyčného a na tom popise vedeli povedať o koho sa jedná. Keď prišli do nemocnice, tak dotyčný tam sedel. Tí páni ho spoznali a hneď, že či to je on, tak im vravel, že hej. Záchranári chceli volať políciu, ale dotyčný sa zodvihol a odišiel preč. Jeho si potom prevzali na ambulanciu. Ten dotyčný chodil do ich priestorov prespávať, tak ho už predtým videl. Na otázku, či vie vysvetliť, že vypovedal ako obž. išiel z ľavej strany a zranenie mal na pravej strane, odpovedal, že obž. útočil z ľavej strany. On bol natočený do jeho zorného uhla, lebo ho musel sledovať. Obž. prichádzal z ľavej strany, čiže on bol natočený a vyhýbal sa tým skalám. Na otázku koľko skál po ňom hodil odpovedal, že zaregistroval tri. Prvá bola do stehna. Tú druhú sa nejako stihol vyhnúť, tá len zasvišťala. Na otázku, či utrpel nejaké zranenia odpovedal, že na ľavej nohe, čo bol ten prvý zásah mal hematóm. Po incidente bol prevezený na chirurgickú ambulanciu, kde mu vyčistili ranu a zašili. Dali ho na CT-čko a tam sa preukázalo, že lebka je prerazená a tlačí to na mozog. Bolo treba okamžitý prevoz do Bystrice, čo sa aj potom uskutočnilo. Na otázku na akú vzdialenosť hádzal tie skaly odpovedal, že môže povedať, že asi tri metre bol možno ten prvý zásah do nohy s tým že obž. sa vlastne proti nemu rozbehol a priblížil sa ku nemu. Tá tretia skala, čo dostal, dá sa povedať, že ten kontakt už bol blízky. Na otázku, či videl odkiaľ obžalovaný zobral tie skaly odpovedal, že v tej záhradke napravo aj naľavo má dosť veľa skaliek rôzneho rozmeru, takže asi to bolo z tej záhradky. Po tomto incidente, keď už bol ako tak, sa v tých priestoroch pozeral, že skade boli tie skaly zobraté a vie, že boli z tej pravej strany. Tie skaly pri tých zvoncoch obž. určite nemal a keď na neho útočil, tak už mal tie skaly naskladané. Na otázku ako si vysvetľuje motív, dôvod prečo na neho obž. zaútočil odpovedal, že už dlhšie, dá sa povedať už viac ako rok zisťoval, lebo tam robí domovníka, upratuje stará sa o tie priestory, tak zisťoval, že na schodišti, priestoroch pred pivnicami nachádzal pozostatky po jedle, konzervy, aj našpinené. On ako domovník to musel odpratať. Toto si všimli aj ľudia z baráku, ale ostalo to na ňom, aby to odpratal. V priebehu roka to asi 5 razy objavil, ale toho dotyčného nie. Až toho osudného dňa, kedy dotyčného spoznal, tak ho vlastne našiel na schodišti. Videl tam nasíkané a vedľa dotyčný spal. Deň predtým toto zažil a musel to odpratať. Na druhý deň ten priestor išiel skontrolovať a dotyčný tam prespával. Nechal ho tak, išiel zobrať vedro, handru, portviš, nech si to oriadí. Išiel tam, postavil vedro, handru a portviš si nechal u seba. Po zobudení mu povedal : „Čo tu robíš, ako si sa sem dostal. To, že keby si sa vyspal, tak to je v poriadku, ale toto si oriaď, vypadni a viac ťa tu nechcem vidieť“. Videl, že sa zodvihol a tú handru si zobral do ruky. On sa potom zobral o poschodie vyššie, sadol si na stoličku a keď počul, že obž. ide dole schodmi, tak sa zodvihol a išiel sa pozrieť. Dotyčný ani nič nespravil, handra bola zahodená do toho a on si odišiel svojou cestou. Dotyčného si zafixoval a asi o 5 dní ho videl pri tom baráku pri tých zvoncoch. On obžalovaného neudrel motykou ani poriskom. Na otázku, keď vidí obžalovaného v pojednávacej miestnosti, či vie potvrdiť, že to bola osoba, ktorá ho fyzicky napadla, odpovedal, že áno.

Svedkyňa C. M. vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že býva v druhom baráku na 8. poschodí (Ul. SNP XXX/XXX) a ten prvý barák má ako na dlani. Videla to z balkóna, je to vedľajší dom. Vyšla von, bolo pekne, bolo to ráno. Tu pán A. ako vždy, on má poriadok pred barákom, riadil tam, zametal. Zdvihol ruku pán P. a došiel k nemu a buchol mu po hlave tak silno, že p. A. od bolesti úplne zreval. Ona sa dívala čo bude ďalej, sledovala p. P.. Išiel medzi dvomi barákmi. Zakričala, že ako sa to chová k starším a on len zodvihol dva prsty. Sledovala kam pôjde a on išiel cez školský areál. Obž. P. stál za pánom A. om asi

meter - dva. Či mal niečo v ruke nevidela, je to diaľka. Mal hore ruku a tú ranu mu dal po hlave a p. A. zakričal od bolesti. Potom sa oprel, boli tam autá. Prišiel tam sused k nemu a ona čakala čo sa bude diať. Po čase ho sprevádzal, je tam taká lavička. Za 10-15 minút prišla sanitka a policajti. Na otázku, či došlo k osobnému kontaktu, či sa dotkol obž. P. pána A. alebo ho len niečím udrel, alebo niečo po ňom hodil, odpovedala, že dotkol sa, úder smeroval na hlavu. On išiel zozadu, ale to už nevie ako, mykol hlavu p. A.. Bolo to zozadu na vrch hlavy, ale z ktorej strany nevie. Tú osobu pozná, chodí teraz do ich baráku a tam aj napadol suseda. Na otázku, či sa jedná o tu prítomného obžalovaného odpovedala, že áno. Na otázku čo robil poškodený pred napadnutím odpovedala, že tam zametal, riadil, mal lopatu alebo motyku, to až tak nesledovala. Vždy ho vidí ako tam riadi. Na otázku, či videla v rámci toho incidentu, že by sa poškodený nejakým spôsobom bránil odpovedala, že on sa nemohol. Keby bol videl, že mu ide udrieť hlavu alebo čo, tak by sa určite bol, lenže on ho zozadu napadol. Pán A. bol otočený chrbtom k útočníkovi. Na otázku, či sa pošk. A. nezahnal s tou motykou, čo mal v ruke odpovedala, že nie.

Svedkyňa Z. A.ová, manželka poškodeného v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 19.5.2019 na č.l. 76 - 77 spisu) vypovedala, že dňa 18.5.2019 v ranných hodinách okolo 8.00 hod. išiel manžel pred vchod č. XXX, v ktorom bývajú, robiť poriadok, nakoľko bolo pekné počasie. V tom istom čase ako išiel manžel von jej zazvonil sused pán A., ktorý býva vo vedľajšom vchode a povedal jej do hlásky, že manžela napadol bezdomovec a že má manžel rozbitú hlavu. Ona išla rýchlo pred vchod, kde našla manžela, ktorý krvácal z hlavy a on jej hneď povedal, že má privolať políciu a záchranku. Manžel stál na nohách, keď prišla. Počas toho jej povedal, že ho napadol bezdomovec, ktorý prespáva v našom vchode, že do neho začal hádzať skaly a dvakrát ho trafil, jednou do nohy a druhou do hlavy, čím mu vlastne hlavu rozbil. Nevedel však povedať prečo po ňom tie skaly hádzal. Ona nevedela ako sa ten bezdomovec volá, až potom keď záchranka odviezla manžela, tak záchranári vraveli, že sa volá V. P., že oni ho poznajú. Manžela previezli na ošetrovanie do nemocnice v D. nad S. a následne na to ho odviezli do Banskej Bystrice, kde ho operovali. Na otázku, či pozná osobu, ktorá mala napadnúť manžela odpovedala, že ho pozná, prespával v našom vchode, taký bezdomovec, meno však nevie. Manžel ho tam chytil asi trikrát, spával hore ako je výt'ah, tam je taká strojovňa. Ona ho vôbec nepoznala, až keď manžela ošetrovali v nemocnici, tak on tam bol, sedel na lavičke a manžel povedal záchranárom, že to je ten, čo ma napadol a záchranári privolali políciu. Na otázku, či vie uviesť prečo napadol manžela odpovedala, že manžel ho našiel párkrát vo vchode prespávať, čo mu nevadilo, lenže on sa tam aj vyšpinil a vykonal potrebu, preto sa to manželovi nepáčilo a dal mu vedro nech si to uprace a chcel ho odtiaľ vyhodiť, preto si myslí, že bol na neho nahnevaný. Manžel tiež povedal, že ho viac krát videl motať sa okolo domu, ako keby len čakal na príležitosť.

Svedok V.. T. T. v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 9.9.2019 na č.l. 74 - 75 spisu) vypovedal, že dňa 18.5.2019 slúžil ako lekár RLP, pričom v čase okolo 8.00 hod. boli vyslaní na výjazd k zraneniu hlavy na Ul. SNP, neďaleko čerpacej stanice Slovnaft. Po príchode na miesto ošetrili jedného pána, ktorý mal poranenie hlavy. Pýtali sa čo sa mu stalo a on uviedol, že ho kameňom napadol istý bezdomovec, pričom nevedel uviesť jeho meno. Povedal, že ho pozná z videnia, že s ním už v minulosti prišiel viackrát do kontaktu a zároveň im ho popísal. Podľa toho popisu už tam na mieste vyslovili podozrenie, že by to mohol byť V. P.. Mal to byť mladý muž, vyšší, chudý. Z bezdomovcov im napadol V. P.. Potom pacienta previezli na ošetrovanie na chirurgickú ambulanciu v D. nad S., kde pri príchode v ambulancii sedel V. P.. Doviezli toho pána a ten, keď zbadal V., tak sa otočil trocha nabok smerom ku nim a zašepkal, že to je ten mladík, čo do neho hodil ten kameň. Nespomína si, či to aj nahlas hneď tam vyslovili, ale videli, že je to skutočne V. P.. Tento chodieval na neurológiu a dobre ho odtiaľ poznal. Potom pacienta odovzdali a zavolali aj na políciu. Keď ich V. zbadal, tak sa čudne zatváril a keď poškodeného odovzdali do ordinácie, tak V. sa zrazu postavil a ako keby nenápadne sa snažil odísť z nemocnice. Oni k nemu podišli a povedali mu, že by tam mal radšej zostať, ale neuposlúchol a odišiel. Nemali mu ako zabrániť.

Na podklade znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia V.. Q. K. pod č. 22/2019 mal súd preukázané, že poškodený F. A. utrpel nasledovné zranenia - impresívnu zlomeninu lebky vpravo, pomliaždenie mäkkých prikrývok s tržnou ranou hlavy, otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie ľavej stehna, ktoré zranenia si podľa vyjadrenia znalca vyžadujú dobu liečenia a virtuálnu dobu PN v trvaní 8 týždňov. Poškodenému nebola vystavená PN, nakoľko je starobný dôchodca. Celkové bodové ohodnotenie bolestného stanovil počtom 130 bodov. Ako je zrejmé z vyšetrovacieho spisu, poškodený bol opakovane zasiahnutý kameňom, tak do oblasti hlavy, ako i stehna ľavej nohy. Následkom kontaktu kameňa s hlavou došlo ku vzniku impresívnej zlomeniny lebečnej klenby ako aj

pomliaždeniu mäkkých pokrývok hlavy. Poškodený po nevyhnutnom ošetrení na chirurgickej ambulancii v D. nad S. bol hospitalizovaný na neurochirurgickej klinike v Rooseveltovej nemocnici Banská Bystrica. Po neodkladnej príprave a doplnení CT mozgu s prítomnosťou vzduchu v lebečnej dutine bol operovaný, urobená kraniotómia - otvorenie lebky s repozíciou promonujúcich kostí do intrakránia. Po troch dňoch bol preložený do spádovej nemocnice. Pri zlomenine lebečnej klenby je vždy potenciálne ohrozený najdôležitejší orgán - mozog, v konkrétnom prípade však ku jeho poškodeniu nedošlo, nakoľko sa poškodený podrobil emergentnému neurochirurgickému zákroku na odbornom pracovisku. Potenciálne bol ohrozený krvácaním do mozgu, pomliaždením mozgu, ako i sekundárne mozgovou infekciou v zmysle zápalu mozgových obalov. Preventívne však liečbou ATB - kombinovanou, ku tejto skutočnosti nedošlo. Z hľadiska chirurgického samotné poranenie lebečnej klenby sa považuje za ľahké poranenie v prípade, že nie je zasiahnutý mozog. V prípade zasiahnutia mozgu v zmysle pomliaždenia mozgového tkaniva, krvácania do mozgu, opuchu mozgu, by sa takýto úraz považoval za ťažkú ujmu na zdraví, ku tejto skutočnosti však nedošlo. Trvalé následky u poškodeného utrpivšie poranenia zanechá, jednak sa jedná o zlomeninu lebečnej klenby, ktorá sa vždy hojí s následkami, taktiež poranenie mäkkých obalov lebečnej klenby, ako i vzniknutosť jazva na hlave. Toto sú trvalé následky, ku ktorým sa môže prídružiť sekundárna epilepsia ako následok úrazu. Ku tejto skutočnosti sa exaktne a jednoznačne bude možné vyjadriť najskôr s odstupom 1 roka od úrazu. Nateraz je poškodený bez komplikácií. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalec doplnil, že impresívna zlomenina lebky u poškodeného sa nachádzala v parietálnej oblasti, konkrétnejšie v spánkovej oblasti na pravej strane. Došlo k poraneniu kosteného skeletu, ktoré si vynútilo operačnú liečbu - eleváciu tzn. vybratie impresie - vpáčenia a zadlahovanie titanovou dlahou. Ako následok kontaktu kosteného skeletu s mozgovým tkanivom pošk. utrpel otras mozgu t.j. došlo k reverzibilnému poraneniu mozgových štruktúr v parietálnej oblasti. Je vysoko pravdepodobné, že ku zraneniu došlo tým spôsobom, že bol udretý kameňom, ktorý mal ostrú hranu alebo hrot, pretože tým je determinovaná impressia, ktorá bolo o šírke cca 3 - 4 cm. Na otázku, či mohli vzniknúť zranenia napr. pádom sa vyjadril, že pokiaľ by poškodený spadol, mal by určite poškodenú pravú stranu tela, a to najmä pravé rameno, hrudník, pravú dolnú končatinu, koleno, bedro a pod.. V danom prípade však bola zlomenina lebečnej kosti vpravo a pomliaždenie stehna vľavo. Z medicínskeho hľadiska je nepravdepodobné, že poškodený spadol. Znalec ešte doplnil, že pokiaľ ide o rozpory výpovedí svedkov a obžalovaného, obžalovaný tvrdil, že užíval marihuanu a má tiež epilepsiu. Keď má človek epileptický záchvat, má retrográdnú amnéziu, teda si nepamätá čo sa stalo, čo robil, obdobne ako pri otrase mozgu, potom dochádza aj ku konfabuláciám.

Podľa znaleckého posudku č. 45/2019 znalca z odvetvia psychiatrie V.. V. B. vyplynulo, že u obžalovaného nebola zistená duševná porucha v pravom zmysle, čiže psychóza. Jedná sa u neho o disharmonicky štruktúrovanú osobnosť s črtami disociality, impulzivity a nezdržanlivosti, ako i závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, aktuálne s dominanciou kanabinoïdov a benzodiazepínov, ktoré sú dlhodobé a boli prítomné aj v čase skutku. V dôsledku intoxikácie u patologicky disponovanej, disharmonicky štruktúrovanej osobnosti dochádza k zníženiu ovládacích a rozpoznávacích schopností, avšak v nepodstatnej miere. Intoxikácia psychoaktívnymi látkami v danom prípade vystupňovala impulzívne a nezdržanlivé osobnostné črty posudzovaného, čo viedlo ku spáchaniu skutku. Pobyť obvineného na slobode považuje z hľadiska psychiatrického za nebezpečný pre spoločnosť, najmä v prípade pokračujúceho užívania psychoaktívnych látok a navrhuje uloženie ochrannej protitoxikomanickej liečby ústavnou formou. Obvinený je schopný účasti na trestnom konaní a je plne schopný chápať aj zmysel eventuálne udeleného trestu. V dôsledku dlhodobej závislosti od viacerých psychoaktívnych látok došlo u neho k toxikomanickej depravácii a degradácii osobnosti a k zhoršeniu epilepsie. Nedošlo však k takému stupňu degradácie osobnosti, ktorá by znižovala alebo celkom potlačala jeho schopnosť zdržať sa svojho konania.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví a spácha taký čin na chránenej osobe. Ublížením na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob

života poškodeného. Podľa § 123 ods. 3, 4 Tr. zák., ťažkou ujmu na zdraví sa na účely Tr. zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je o.i. porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. sa za chránenú osobu považuje tiež osoba vyššieho veku. V zmysle § 127 ods. 3 Tr. zák. sa osobou vyššieho veku rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný V. P. sa dopustil žalovaného skutku, právne kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, keďže konaním uvedeným v skutkovej vete inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, ktorou je pošk. F. A., nar. 18.4.1954. Obžalovaný súčasne svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného. Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal. Vypovedal v podstate, že išiel do uvedeného domu, lebo chcel ísť za kamarátom Q., tak zvonil dole pri vchode. Kamarát nebol doma, no ozval sa mu nejaký ženský hlas. Poškodený A. si vonku okopával záhradku a pozeral na neho, či nevlezie dnu, lebo bol otvorený vchod. Potom začal, aby nešiel dovnútra, prečo vyzvára, načo tam chodí, aby išiel preč. On mu na to povedal, že nejde dnu, že nič nerobí, zvoní iba kamarátovi. Poškodený mal motyku, ktorou sa mu začal vyhrážať a pri tom sa zahnal tou motykou asi tri razy. On sa zľakol, zobral si skalú a išiel za auto, aby ho s tou motykou netrafil. Myslel si, že motyku hodí po ňom alebo čo, lebo bol rozčúlený. Poškodeného však vôbec s tou skalou nezasiahol. Kameň si zobral pri chodníku, a to len jeden. Hodil ten kameň, zahnal sa s ním, ale netrafil poškodeného, hodil kameň úplne iným smerom, za seba. Vtedy tam nebol žiaden svedok, nikto ani na balkóne. Ako poškodený utrpel zranenia nevie povedať, mohlo sa stať, že spadol, šmykol sa, je tam skalka, mohol spadnúť na kameň. Je pravda, že s poškodeným mal predtým taký incident, že spal vnútri v dome, lebo je bezdomovec. Poškodený je domovník, našiel ho tam ako spal a začal ho búchať palicou alebo motykou po pišťalách, teda ho napadol.

Obžalovaného zo spáchania činu priamo usvedčuje výpoveď svedka poškodeného F. A., ktorý pred súdom jednoznačne potvrdil, že obžalovaný v uvedený deň 18.5.2019 na neho zaútočil s kameňmi a spôsobil mu popísané zranenia. Potvrdil, že obžalovaného ako osobu spoznal, nakoľko v bytovke robí domovníka a ešte pred týmto skutkom ho našiel spať vnútri na schodišti. Tento tam mal našpinené, tak mu dal vedro a handru, aby si to poriadil. Obžalovaný to však nechal tak a odišiel preč. Nebolo to prvýkrát, čo našiel vnútri neporiadok, pozostatky po jedle, konzervy i našpinené, takže vedel, že tam niekto chodieval, avšak dovtedy sa mu tam dotýčnú osobu nepodarilo pristihnúť. V deň, kedy sa stal skutok vyšiel ráno pred barák, pozametal a potom vošiel dnu s tým, že si nechal dvere jedny krídlové otvorené, keď niečo ešte bude potrebovať, aby nepotreboval kľúč. Keď zametal, tak na ulici nebol nikto. Vošiel do baráku, zobral si motyčku, že ide si v záhradke robiť poriadok. Ako vychádzal cez dvere, tak dotýčny bol na zvoncoch. Zaujímalo ho to, s kým komunikuje a kto vyjde von, aby zistil kto ho púšťa dovnútra. Robil si v záhradke a sem tam sa pozrel, no zaujala ho robota. Keď sa zodvihol, tento už pri zvoncoch nebol. Obž. prešiel popri baráku, kde je skalka, pričom periférne videl ako sa z ľavej strany ku nemu blížil. V jednej ruke mal naskladané skaly. Obž. pristupoval ku nemu a povedal : „Toto máš za to“. Rozbehol sa na neho a s tými skalami zaútočil. Prvú ranu dostal do nohy, čo ho tak paralyzovalo a ostal v šoku. Stihol sa vyhnúť ďalej, ale tretiu už dostal do hlavy. Ostal pri vedomí, striekala mu krv. Obžalovaný s tým ako tie skaly po ňom hádzal, sa priblížil k nemu tak, že ten priestor medzi nimi bol doslova kontaktný. Vtedy si uvedomil, že mu ide o život, tak proti nemu vyštartoval s motykou, zahnal sa s ňou, ale obž. sa rozbehol preč. Zastal ešte medzi barákmi v takom priestore a mal nejaké gestikulácie. Obžalovaného podľa mena nepoznal, no keď ho doviezla záchranka do nemocnice, tak tento tam sedel. Záchranári ho spoznali a hneď sa pýtali či je to on, tak im potvrdil, že áno. Obžalovaného jednoznačne identifikoval ako osobu, ktorá ho fyzicky napadla i priamo na hlavnom pojednávaní pred súdom.

Výpoveď svedka poškodeného F. A. súd vyhodnotil ako vierohodnú, v podstatných častiach nerozpornú a podporovanú ďalšími dôkazmi - priamymi aj nepriamymi, či už závermi znaleckého dokazovania, lekáorskými správami, ako i svedeckými výpoveďami. Závery znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgie a obsah lekáorských správ jednoznačne podporujú pravdivosť výpovede poškodeného o spôsobe vzniku i následkoch poranení, ktoré utrpel pri útoku zo strany obžalovaného. Svedkyňa C. M. vo svojej výpovedi taktiež potvrdila, že poškodeného fyzicky napadol obž. V. P.. Je pravda, že

svedkyňa popísala priebeh útoku čiastočne inak ako poškodený, kedy uvádzala, že obžalovaný ku nemu prišiel zozadu a udrel ho rukou po hlave z vrchu. Sama však poukázala, že nevidela či obž. mal niečo v ruke, keď poškodeného udrel po hlave alebo či po ňom aj niečo hodil, lebo je to diaľka. Incident videla z balkóna na 8. poschodí druhého domu, takže celý priebeh udalosti nemusela správne vnímať. Poškodeným popísaný spôsob vzniku utrpených poranení celkom bez pochybností potvrdil ako reálne možný a zodpovedajúci z hľadiska medicínskeho, znalec z oboru zdravotníctva a farmácie V.. Q. K.. Z jeho záverov vyplynulo, že najzávažnejšie zranenie - impresívna zlomenina lebky mohla najpravdepodobnejšie vzniknúť tak ako uvádzal poškodený, t.j. úderom kameňom, ktorý mal ostrú hranu alebo hrot. Naopak je vysoko nepravdepodobné, že by jeho poranenia mohli vzniknúť v dôsledku spadnutia ako to tvrdil obžalovaný, keďže v prípade pádu by poškodený mal poranenia aj inde na pravej strane tela. V danom prípade sa však zlomenina lebečnej kosti nachádzala vpravo a pomliaždenie stehna vľavo, čo potvrdzuje verziu poškodeného o priamom zásahu skalami do týchto častí tela. Je teda nepochybné, že existuje priama príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom - ťažkou ujmom na zdraví poškodeného. Nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, uznal ho za vinného zo spáchania činu tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd mal preukázané, že obžalovaný V. P. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov 11 záznamov. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/46/2016 právoplatným dňa 7.9.2016, a to za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 15.7.2017. Predtým bol tiež opakovane odsúdený tunajším súdom za prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, v poslednom prípade trestným rozkazom sp. zn. OT/15/2015 právoplatným dňa 3.4.2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, v ktorej sa však neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu. V minulosti bol obž. uznaný vinným aj za inú trestnú činnosť - trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. iné. Súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. Na druhej strane zistil dve prítiažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov a predchádzajúce odsúdenia za trestné činy. Základná trestná sadzba podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. predstavuje výmeru 5 rokov až 12 rokov. Pri prevahe prítiažujúcich okolností dochádza v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona ku zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. S poukazom na § 38 ods. 8 Tr. zákona sa úprava základnej trestnej sadzby vykoná výpočtom z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby. Po úprave trestnej sadzby s použitím ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 7 rokov a 4 mesiace (88 mesiacov). Súd po vyhodnotení osoby páchatela ako i okolností prípadu, najmä miery zavinenia, spôsobu konania a následku činu uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka, ktorý považoval za primeraný a dostatočný na nápravu páchatela ako i zabezpečenie ochrany spoločnosti. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Na podklade záverov znaleckého posudku č. 45/2019, ktorý vypracoval súdny znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria V.. V. B. súd zistil, že obžalovaný je dlhodobý závislý na psychoaktívnych látkach. V čase spáchania skutku to bola najmä marihuana a benzodiazepíny. V dôsledku intoxikácie týmito látkami dochádza k vystupňovaniu impulzivity a nezdržanlivosti, čo viedlo ku spáchaniu skutku. Pobyť obž. na slobode možno považovať za nebezpečný pre spoločnosť v prípade pokračujúceho užívania psychoaktívnych látok. Z uvedených dôvodov súd v zmysle § 73 ods. 2 písm.

d/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. obč. V.ovi P.ovi uložil popri treste aj ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré potvrdí kým to bude vyžadovať jeho účel.

S poukazom na ust. § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradíť poškodenému F.ovi A.ovi, nar. XX.X.XXXX v S. nad S., škodu vo výške 2.480,40,-Eur. Poškodený si uplatnil náhradu škody na zdraví podľa bodového ohodnotenia znalcom v súlade s ust. § 46 ods. 3 Tr. poriadku. V danom prípade bolo bolestné stanovené vyššie uvedeným znaleckým posudkom V. Q. K., v celkovom počte 130 bodov. Odškodnenie za bolesť vychádza z ust. § 444 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v platnom znení. Výška náhrady za bolesť za jeden bod predstavovala 19,08,-Eur, teda pri počte 130 bodov v peňažnom vyjadrení ide o sumu 2.480,40,-Eur. Súd ďalej priznal nárok uplatnený pošk. Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadičova 10, Bratislava, IČO: 36284831, a to vo výške 3.877,06,-Eur. Poškodený si uplatnil prostredníctvom poverenej zástupkyne nárok na náhradu škody z titulu regresného nároku za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poisťencovi - poškodenému F.ovi A.ovi, a to vychádzajúc z ust. § 9 ods. 7 písm. c/ zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov. Prehľad a vyúčtovanie jednotlivých liečebných výkonov a ich ceny sa nachádza na č.l. 65 spisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obč., opatrovník obč. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obč. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obč. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.